

*Apstiprināti Sabiedrības veselības un sociālās
labklājības fakultātes 2016. gada 15.jūnija
Domes sēdē, protokols Nr. 12.2-3/2016/06*

Rīgas Stradiņa universitāte
Sabiedrības veselības un sociālās labklājības fakultāte

**Metodiskie norādījumi pētniecisko darbu
izstrādei**

Rīga, 2017

Saturs

Vispārējie noteikumi	3
Darba struktūra un saturs	5
Pateicība	5
Anotācija latviešu un angļu valodā.....	5
Ievads	6
Literatūras apskats	9
Metode.....	10
Pētījuma dalībnieki.....	10
Instrumentārijs.....	11
Procedūra	12
Datu apstrāde un analīze	12
Rezultāti	13
Iegūto rezultātu interpretācija	14
Secinājumi un priekšlikumi.....	15
Izmantoto informatīvo avotu saraksts	15
Pētnieciskā darba noformējums	17
Teksta noformējums	17
Atsauces uz literatūras avotiem tekstā un literatūras avotu noformējums	19
Attēlu un tabulu noformējums.....	19
Iesniegšana.....	23
Pētnieciskā darba prezentācijas saturs un struktūra	24
Pielikumi.....	27

Sabiedrības veselības un sociālās labklājības fakultātes Metodiskie norādījumi pētniecisko darbu izstrādei izstrādāti balstoties uz zemāk minētajiem dokumentiem:

- Rīgas Stradiņa universitātes Nolikums par bakalaura darba izstrādāšanu un aizstāvēšanu (Apstiprināts Rīgas Stradiņa Universitātes Senāta 2011. gada.18. janvāra sēdē);
- Rīgas Stradiņa universitātes Nolikums par maģistra darba izstrādāšanu un aizstāvēšanu (Apstiprināts Rīgas Stradiņa Universitātes Senāta 2011. gada.18. janvāra sēdē);
- Rīgas Stradiņa universitātes Nolikums par kvalifikācijas darba izstrādāšanu un aizstāvēšanu (Apstiprināts Rīgas Stradiņa Universitātes Senāta 2011. gada.18. janvāra sēdē);
- Rīgas Stradiņa universitātes Atsauču un darbā izmantoto avotu un literatūras saraksta noformēšanas metodiskie norādījumi, 2016.gads;
- Metodiskie norādījumi maģistra darbu izstrādei RSU veselības psiholoģijas un supervīzijas studiju programmām, 2015. gads.

Vispārējie noteikumi

Kvalifikācijas darbs ir patstāvīgi veikts pētījums, kura mērķis ir dot iespēju novērtēt studenta gatavību patstāvīgi izmantot iegūtās zināšanas un iemaņas pētniecisku un profesionālu problēmu risināšanā. Kvalifikācijas darba apjomam ir jābūt 20-30 lpp., neskaitot attēlus, zīmējumus, grafikus, tabulas un pielikumus.

Bakalaura darbs ir patstāvīgi veikts pētījums, kura mērķis ir dot iespēju novērtēt studenta gatavību patstāvīgi izmantot iegūtās zināšanas un iemaņas pētniecisku un profesionālu problēmu risināšanā. Bakalaura darba apjomam profesionālajās studiju programmās ir jābūt 20 - 30 lpp., savukārt akadēmiskajās studiju programmās darba kopējais apjoms ir 50 – 60 lpp., neskaitot attēlus, zīmējumus, grafikus, tabulas un pielikumus.

Maģistra darbs ir patstāvīgi veikts pētījums, kura mērķis ir dot iespēju novērtēt studējošā gatavību patstāvīgi izmantot iegūtās zināšanas un iemaņas pētniecisku un profesionālu problēmu risināšanā. Maģistra darba apjoms ir 50 – 60 lpp., neskaitot attēlus, zīmējumus, grafikus, tabulas un pielikumus.

Izvēloties pētnieciskā darba vadītāju, jāņem vērā, ka kvalifikācijas un bakalaura darba vadītājs ir vismaz ar maģistra grādu, savukārt maģistra darba vadītājs – ar doktora zinātnisko grādu (vismaz viens no vadītājiem). Kvalifikācijas un bakalaura darbus recenzē docētāji, kuriem ir vismaz maģistra grāds, maģistra darbus – docētāji ar doktora zinātnisko grādu.

Zemāk redzamajā tabulā parādītas galvenās atšķirības pētniecisko darbu izstrādē:

	Kvalifikācijas darbs	Bakalaura darbs	Maģistra darbs
Apjoms (atbilstoši RSU nolikumiem)	20.-30. lpp. (neskaitot attēlus, zīmējumus, grafikus, pielikumus)	Profesionālajās studiju programmās - 20.-30. lpp. Akadēmiskajās studiju programmās - 50.-60. lpp. (neskaitot attēlus, zīmējumus, grafikus, pielikumus)	50.-60. lpp. (neskaitot attēlus, zīmējumus, grafikus, pielikumus)
Izmantojamie dati	Primārie / sekundārie dati	Primārie / sekundārie dati	Primārie / sekundārie dati
Pētījumi	Kvantitatīvie pētījumi	Kvantitatīvie pētījumi	Cēloņsakarību pētījumi
LKI (EKI) līmenis	5. līmenis	6. līmenis	7. līmenis
KP apjoms	Kopā ar VP – vismaz 8 KP	Kopā ar VP – 12 KP	20 KP
Darba vadītāja kvalifikācija	Vismaz maģistra grāds	Vismaz maģistra grāds	Doktora grāds (vismaz vienam no vadītājiem)
Recenzenta kvalifikācija	Vismaz maģistra grāds	Vismaz maģistra grāds	Doktora grāds
Datu analīze	Pamatā aprakstoša	Pamatā aprakstoša	Konceptuālais (teorētiskais) modelis un vispusīga datu analīze

Darba struktūra un saturs

Pateicība

Pateicība tiek izteikta personām, kas ir sniegušas būtisku metodoloģisku, idejisku, morālu, kā arī organizatorisku atbalstu darba tapšanā. Parasti pateicību izsaka darba vadītājam, konsultantam un citām personām, kuru sniegtais padoms vai raisītās diskusijas devušas vērtīgas idejas, kuras ietekmējušas studenta domu un interešu virzību un sekmējušas pētnieciskā darba veiksmīgu izstrādi. Pateicību var izteikt arī pētījuma dalībniekiem un institūcijām, kurās pētījums veikts. Nereti pateicība tiek izteikta arī studiju vai darba kolēģiem un ģimenei. Ja pētnieciskais darbs ir rakstīts kāda zinātniski pētnieciskā projekta ietvaros, tad jāmin projekta nosaukums un numurs un finansējuma devēja organizācija.

Pateicība jānoformē uz atsevišķas lapas, ko ievieto pētnieciskā darba beigās. Vēlams tekstam atvēlēt ne vairāk kā vienu lappusi formālā un lakoniskā valodā bez emocionāliem izteicieniem.

Anotācija latviešu un angļu valodā

Anotācija ir pētnieciskā darba kopsavilkums. Tās mērķis ir sniegt īsu, saturīgu vispārējo pārskatu par pētījumu. Neskatoties uz ierobežoto apjomu (anotācija nedrīkst pārsniegt vienu lappusi, vēlams iekļauties 300–350 vārdos), kopsavilkumam jābūt uzrakstītam tā, lai lasītājs, to izlasot, saprastu, kāds bija pētījuma mērķis, kā pētījums tika veikts un kādi ir galvenie pētījuma rezultāti, un no tiem izrietošie secinājumi. Dažreiz pētījuma kopsavilkuma beigās īsumā arī min, kāda ir šī pētījuma teorētiskā, praktiskā vai politiskā nozīmība.

Anotācijā jāiekļauj šāda informācija:

- 1) pētījuma mērķis;
- 2) teorētiskais modelis, uz kuru balstās pētījums, un / vai galvenās iepriekšējo pētījumu atziņas, kas noteikušas pētījuma jautājuma(-u) vai hipotēzes(-žu) izvirzīšanu;
- 3) galvenie pētījuma jautājumi un / vai hipotēzes (dažreiz anotācijā min tikai pētījuma mērķi vai tikai pētījuma jautājumus / hipotēzes, ja tie dublē viens otru);
- 4) pētījuma metodes raksturojums – pētījuma dalībniekiem un izmantotajiem instrumentiem;
- 5) galvenie pētījuma rezultāti un secinājumi;
- 6) noslēgumā vēlams īsumā raksturot iegūto rezultātu praktisko pielietojamību un / vai teorētisko, praktisko, ekonomisko vai politisko nozīmību.

Anotācijas beigās norāda četrus līdz astoņus atslēgvārdus – galvenos terminus, kas raksturo darba tēmu un pētījuma būtību.

Anotāciju raksta latviešu valodā un angļu valodā (Abstract), lietojot darbības vārdus ciešamajā kārtā (“izstrādāts”, “izpētīts”, “aprēķināts”, “secināts” u. tml.).

Anotāciju latviešu un angļu valodā katru raksta uz atsevišķas lapas un ievieto uzreiz aiz titullapas, pirms pētnieciskā darba satura.

Terminu vārdnīca un saīsinājumu saraksts

Ieteicams pēc anotācijas, bet pirms pētnieciskā darba satura ievietot “Terminu vārdnīcu”, kurā students sniedz svarīgāko pētnieciskajā darbā izmantoto terminu definīcijas un darbā ietvertos saīsinājumus (ja tādi ir).

Ievads

Pētnieciskā darba ievada daļas mērķis ir sniegt vispārēju ieskatu pētījuma tēmā: pamatot tās aktualitāti un pētījuma problēmu, sniegt īsu pārskatu par to, kas jau ir izziņāts par pētāmo tēmu, kādas ir citu pētnieku paustās atziņas par to, kas vēl ir neskaidrs vai pretrunīgs, nav izpētīts, proti, kāpēc šī problēma ir jāpēta. Ievadā īsi, bet pārlicinoši ir jāpamato izvēlēta metodoloģiskā pieeja, jāatspoguļo darba mērķis, uzdevumi, izvirzītā(-ās) hipotēze(-s) vai pētījuma jautājums(-i), metode un cita būtiska pētījumu raksturojoša informācija.

Pētnieciskā darba ievada saturu veido darbā izmantoto pamatjēdzienu, svarīgāko pamatteoriju un līdz šim veikto svarīgāko pētījumu izklāsts, tiek nosaukti atslēgvārdi, kas izmantoti informācijas atlasē. Jāsniiedz arī apraksts, kurās datubāzēs un kad meklēta informācija, īsi raksturojot avotu atlasē kritērijus, jāaplūko ētiskie apsvērumi un jānorāda informācija par pētnieciskā darba uzbūvi.

Ievads atklāj pētījuma būtību, ļauj izdarīt secinājumu par tā aktualitāti, praktisko pielietojamību, kā arī ieinteresē lasītāju iepazīties ar visa pētnieciskā darba tekstu. Ievada apjomam nevajadzētu pārsniegt trīs lappuses.

Tēmas izvēles, aktualitātes un problēmas pamatojums. Jāpaskaidro lasītājam, kāpēc ir svarīgi pētīt izvēlēto tēmu, īsi jāraksturo jau eksistējošie sasniegumi tēmas izpētē un jānorāda, kāds ir šī pētījuma pienesums un kā tas risina, piemēram, iepriekšējo pētījumu pretrunas, trūkumus vai nepilnības, vienlaikus raisot interesi lasīt darbu tālāk. Lai radītu lasītājos interesi, ievada sākumdaļu var rakstīt brīvākā stilā, izmantojot retoriskus jautājumus, metaforas un

analoģijas, statistikas datus (ja pētījums skar veselības aprūpes jomu, tad ievadā ir jāsniedz statistiskā informācija, piemēram, par slimības izplatību utt.), vēsturiskus faktus, citātus no laikrakstiem u. tml., tomēr kopumā arī ievada tekstam ir jāatbilst zinātniskās valodas stila prasībām.

Pētījuma aktualitāte var būt saistīta ar faktu, ka pētījuma priekšmetu šobrīd aktīvi pēta. Tēmas aktualitātes pamatojumam lieti noder arī statistikas dati. Aktuāla būs tēma, ja tā tiek izstrādāta kāda lielāka pētnieciskā projekta mērķfinansējuma ietvaros (ja tā, tad jāsniedz informācija par šo projektu).

Ar atsaucēm ir jāpamato pētījuma problēma, piemēram, parādot, ka līdz šim konkrētā problēma nav pietiekami vai vispār nav pētīta vai ka pētījumos iegūtā informācija ir pretrunīga.

Pēc darba ievada izlasīšanas katram ir jāsaprot, kāda ir veiktā pētījuma praktiskā lietderība. Lai pamatotu sagaidāmo rezultātu praktisko lietderību, jāmin, piemēram, kā iegūtie rezultāti varēs palīdzēt uzlabot vai risināt pētāmās problēmas atstāto ietekmi vai sekas, kā tie iespaidos sabiedrības priekšstatus par pētāmo problēmu tajās jomās, kurā izstrādāts pētnieciskais darbs, vai citu jomu pētnieku turpmāko profesionālo vai pētniecības darbu un tā ievirzi utt.

Pētījuma idejas teorētiskais pamatojums. Dažreiz ir svarīgi ievadā paskaidrot darbā izmantotos galvenos jēdzienus un svarīgākās pamatteorijas, īpaši, ja pastāv atšķirīgas teorētiskās nostādnes pētāmajā jautājumā. Autors jau ievadā var norādīt, kura teorētiskā pieeja vai koncepcija tiks izmantota pētnieciskajā darbā. Šo informāciju nepieciešams loģiski iesaistīt tekstā, izklāstot pētījuma aktualitātes, problēmas, tās izpētes nozīmīgumu un nepieciešamību. Ievadu nevajadzētu pieblīvēt ar citātiem un atsaucēm; te ir vieta būtiskākajām teorijām un pētījumiem, bet detalizētāks izklāsts jāsniedz literatūras apskata daļā. Katrreiz, kad tiek minēta kāda teorija vai atziņa, ir jāsniedz atsauce uz informācijas avotu. Informācijai par darba teorētisko pamatojumu, izzināmo problēmu, nozīmību un praktisko lietderību ir loģiski jānoslēdzas ar skaidri formulētu pētījuma mērķi un pētījuma jautājumu(-iem) vai hipotēzi(-ēm).

Pētījuma mērķis, uzdevumi, pētījuma hipotēze(-s) un / vai pētījuma jautājums(-i). Pēc tam, kad pamatota pētījuma aktualitāte, sniegta informācija par esošajām iestrādnēm un teorētiskajām nostādnēm, kā arī formulēta problēma, autors sniedz informāciju par pētījuma mērķi, uzdevumiem, hipotēzi(-ēm) un/vai pētījuma jautājumu(-iem), par mainīgajiem (eksperimentālo un kvaziekperimentālo pētījumu gadījumā ir jādefinē pētījuma mainīgie – neatkarīgie mainīgie, atkarīgie mainīgie, kontrolētie papildu mainīgie) vai pazīmēm.

• **Pētījuma mērķis** – pētnieka ieceres vai pētījuma nolūka formulējums. Mērķa

formulējumam ir jābūt cieši saskaņotam ar pētnieciskā darba tēmu.

- **Pētnieciskie uzdevumi** – darbību kopums mērķa sasniegšanai. Pētnieciskie uzdevumi tiek formulēti saskaņā ar pētījuma jautājumu(-iem)/hipotēzi(-ēm) Uzdevumus, līdzīgi kā pētījuma mērķi, formulē, sākot ar kādu darbības vārdu, piemēram, “izzināt”, “noskaidrot”, “iegūt” utt.

- **Pētījuma jautājums** – precīzi jānorāda, kas tiks pētīts. Pētījuma jautājumu pielieto tad, ja nav iespējams izveidot teorētiski un metodoloģiski pamatotu hipotēzi vai arī ja darba mērķis ir zinātniski praktisks. Daudzdimensionālu mainīgo gadījumā var formulēt jautājumus (vai hipotēzes) arī par atsevišķiem apakšmainīgajiem. Var formulēt pētījuma pamatjautājumus un papildu jautājumus. Piemēram, ja pētījuma temats nav tieši saistīts ar aptaujas vai testa adaptāciju vai ar izpēti par pētāmo mainīgo saistību ar demogrāfiskiem rādītājiem, bet šādi papildpētījumi tiks veikti pētnieciskā darba ietvaros, tad vēlams tos formulēt kā papildjautājumus.

- **Pētījuma hipotēze** – apgalvojuma formā izteikta prognoze pirms pētījuma veikšanas par sagaidāmajiem pētījuma rezultātiem. Visbiežāk hipotēzes tiek izvirzītas eksperimentālos pētījumos, pamatojoties uz faktiem, pētījumiem un teorijām izriet no pētījuma problēmas un mērķa. Hipotēzei ir jābūt pārbaudāmai, saprotamai un skaidrai.

Pētījuma metode. Nākamais ievada punkts ir pētījuma metode, kurā jāsniedz īsa informācija par pētījuma dalībniekiem, instrumentāriju (datu iegūšanas metodi/-ēm), procedūru, datu apstrādes un analīzes metodēm.

- **Pētījuma dalībnieki.** Jāsniedz īsa, bet precīza informācija par pētījuma dalībnieku skaitu, vecumu, dzimumu, citiem sociāli demogrāfiskiem rādītājiem, kas ir būtiski pētāmās problēmas ietvaros (tas, kāda informācija par pētījuma dalībniekiem ir būtiska, ir atkarīgs no konkrētā pētījuma specifikas). Ja pētījuma dalībnieki bijuši sadalīti vairākās grupās, tad minētā informācija ir jāsniedz par katru respondentu grupu atsevišķi. Ja izlases vai grupas ir pielīdzinātas, tad jānorāda, pēc kādiem kritērijiem vai pazīmēm tas ir darīts.

- **Instrumentārijs.** Precīzi jānorāda, kādi instrumenti, kādu mainīgo lielumu mērīšanai ir izmantoti vai kādas metodes ir lietotas datu vākšanai (kvalitatīvas pētniecības stratēģijas gadījumā). Jānorāda lietoto instrumentu pilnie un saīsinātie nosaukumi (sākumā raksta pilno nosaukumu latviešu valodā, tad iekavās testa vai aptaujas pilno oriģinālo nosaukumu, un tad – saīsināto nosaukumu), to autori, publikācijas gads. Latvijā adaptētu testu vai aptauju lietošanas gadījumā vispirms jānorāda oriģinālo versiju autori, bet pēc tam to adaptētāji. Kvalitatīvā

pētījuma gadījumā ir jāsniedz detalizētāka informācija par datu iegūšanas metodēm.

Procedūra. Īsi jāraksturo, kad, kādos apstākļos un kādā secībā ir vākti dati. Ja pētījums ir eksperimentāls, tad īsi jāraksturo, ar kādiem neatkarīgiem mainīgiem lielumiem ir manipulēts, kādā veidā, kādi papildu mainīgie un kādā veidā ir kontrolēti. Īsumā jāapraksta eksperimenta norise, lai lasītājam rastos izpratne par to, kas, kā, kur, kādā secībā utt. tika darīts. Eksperimentālā dizaina shēmu vēlams uzskatāmi atspoguļot tabulā.

Datu apstrādes un analīzes metodes. Jānorāda izmantoto datu apstrādes metodes, programmas un galvenās statistiskās analīzes metodes. Kvalitatīvā pētījuma gadījumā arī jāsniedz īsa informācija par izmantoto datu analīzes metodi.

Informācijas avotu izvēles metode un kritēriji. Šajā sadaļā īsi jāapraksta, kā un pēc kādiem kritērijiem ir meklēti un atlasīti literatūras avoti pētījuma teorētiskajam pamatojumam. Precīzi jānorāda, kurā laika posmā, kādās datubāzēs un kādi tieši atslēgvārdi (jāraksta tieši tie atslēgvārdi, kas bijuši ievadīti, meklējot informāciju; tos nevajag tulkot) un kādi Būla operatori (piemēram, &, OR, AND) tika izmantoti informācijas avotu meklēšanai. Tad jāapraksta, pēc kādiem kritērijiem un cik daudz literatūras avotu tika atlasīts turpmākai analīzei un iekļaušanai literatūras apskata daļā.

Priekšpēdējā ievada daļas sadaļā ir jābūt norādēm par **ētiskajiem apsvērumiem**, piemēram, informācija, ka pētījuma veikšanai ir saņemtas nepieciešamās atļaujas u. tml.

Pētnieciskā darba struktūras apraksts. Ievada daļu noslēdz darba struktūras apraksts, iekļaujot tajā informāciju par nodaļu saturu, tabulu, attēlu un pielikumu skaitu, kā arī lappušu skaitu ar un bez pielikumiem. Šajā sadaļā vēlams iekļaut arī informāciju par to, cik daudz literatūras avotu ir minēts izmantoto informatīvo avotu sarakstā, cik no tiem ir angļu, latviešu, krievu u. c. valodās.

Ievadā treknrakstā (*bold*) izdala šādus ievada saturiskos punktus: “**Pētījuma mērķis**”, “**Pētnieciskie uzdevumi**”, “**Pētījuma hipotēze/jautājums**”, “**Metode**”, “**Informācijas avotu izvēles metode un kritēriji**” un “**Pētījuma struktūra**”, lai lasītājs varētu viegli atrast tekstā attiecīgo informāciju. Savukārt metodes sadaļā slīprakstā (*italica*) izdala apakšsadaļas “*Pētījuma dalībnieki*”, “*Instrumentārijs*”, “*Procedūra*”, “*Datu apstrādes un analīzes metodes*”.

Literatūras apskats

Literatūras apskata galvenais mērķis ir raksturot pētāmo problēmu un teorētiski pamatot darbā izvirzītās hipotēzes vai pētījuma jautājumus. Literatūras apskats veido pētījuma teorētisko

bāzi un pamatojumu. Literatūras apskatā ir svarīgi ne tikai īsi aprakstīt noteiktas teorijas un apkopot jau iepriekš veiktos pētījumus par pētāmo tēmu, bet arī kritiski analizēt dažādas teorētiskās pieejas un iepriekšējos pētījumus. Svarīgi ir apkopot un analizēt pētnieku galvenās atziņas par pētāmo problēmu, īpaši jaunāko pētījumu rezultātus, ja iespējams, izmantojot meta analīzes un sistemātiskos pārskatus. Svarīgi pievērst uzmanību trūkstošajai informācijai, pretrunīgajiem citu pētījumu rezultātiem par pētnieciskajā darbā pētāmo tēmu.

Literatūras apskata sākumdaļā vispirms jāizskaidro galvenie termini un jēdzieni, jāmin galvenās teorijas. Minot galvenās teorijas, pirmkārt, vēlams norādīt, kurš no zinātniekiem ieviesa jēdzienu, kā pētāmais jēdziens tiek definēts, kādi ir tā raksturojumi. Otrkārt, var minēt klasiskās un sava pētījuma tēmai nozīmīgākās teorijas. Treškārt, īpaša uzmanība ir jāpievērš mūsdienu, jaunākajām teorijām un modeļiem, kuros tiek apskatīts pētījuma priekšmets (research object).

Literatūras apskatu sakārto nodaļās un apakšnodaļās. Katrai nodaļai jāformulē nosaukums, kas atklāj tās saturu. Katras jaunas nodaļas sākumā vēlams formulēt uzdevumu, kura risinājumam būs veltīta attiecīgā nodaļa. Katras nodaļas beigās jāizdara rezumējums pētāmās problēmas, pētījuma mērķa, jautājuma, hipotēzes kontekstā.

Metode

Šajā nodaļā jāsniedz detalizēts pētījuma metodes raksturojums tā, lai lasītājiem rastos pilnīgs priekšstats par pētījuma organizēšanu un vadīšanu un būtu iespējams izvērtēt pētījuma zinātnisko stiprumu un vajadzības gadījumā atkārtot to. Metodes nodaļu parasti veido trīs apakšnodaļas: Pētījuma dalībnieki, Instrumentārijs un Procedūra. Ja tiek lietotas komplicētas datu apstrādes metodes, jāpievieno arī papildu apakšnodaļa – Datu apstrāde un analīze. Vēlams metodes daļu sadalīt tieši minētajās četrās apakšnodaļās, pat ja datu apstrāde un analīze nav specifiska un / vai komplicēta. Ja ir veikti vairāki savstarpēji neatkarīgi pētījumi, tad var veidot katram pētījumam atsevišķu metožu un rezultātu nodaļu.

Pētījuma dalībnieki

Šajā apakšnodaļā detalizēti jāraksturo pētījuma dalībnieki un jāapraksta izlases veidošanas kritēriji (kā ir izvēlēti respondenti vai pētījuma dalībnieki, kā tika saņemta viņu piekrišana, vai viņi ir brīvprātīgie vai algoti dalībnieki). Nepieciešams sniegt informāciju par katras izlases vai pētāmās grupas dalībnieku skaitu un raksturojošiem sociāli demogrāfiskajiem rādītājiem: vecums, dzimums, arī ģimenes stāvoklis, izglītības līmenis, nodarbošanās veids un

citi raksturojumi, kas ir būtiski pētījuma rezultātu analīzē. Informācija par pētījuma dalībnieku dzimumu un vecumu ir jānorāda vienmēr, citu demogrāfisko rādītāju norādīšana ir atkarīga no katra pētījuma specifikas. Ja pētījuma dalībnieku raksturojošo rādītāju ir daudz, tos ir lietderīgi apkopot tabulā. Vienmēr ir jānorāda gan kopējais dalībnieku skaits, gan to skaits atsevišķi pa izlasēm / grupām. Ja ir vairākas grupas, tad sociāli demogrāfiskie rādītāji jāsniedz par katru grupu, nevis tikai par visu izlasi kopumā.

Šajā apakšnodaļā ir svarīgi aprakstīt ne tikai pašus pētījuma dalībniekus, bet arī metodi, kura tika izmantota izlases veidošanai, raksturot dalībnieku atlasē principus, kā arī to, kādi pasākumi vai paņēmieni tika izmantoti, lai mazinātu izlases veidošanas kļūdu (piemēram, vai tika izmantota nejaušā dalībnieku atlase). Ja pētījumā bijusi iesaistīta klīniskā grupa, tad precīzi jānorāda, pēc kādiem kritērijiem tā tika atlasīta (kādi ir bijuši iekļaušanas un izslēgšanas kritēriji). Ja izlašu veidošanā tika izmantots pielīdzināšanas princips, tad jāraksturo mainīgie lielumi, pēc kuriem grupas tika pielīdzinātas.

Instrumentārijs

Šajā metodes daļas apakšnodaļā maksimāli precīzi jāraksturo izmantotās datu ieguves metodes, jāapraksta, kādi tieši instrumenti tika izmantoti, lai vāktu datus. Precīzi jānorāda, kāda mainīgā mērīšanai katrs instruments tika izmantots.

Raksturojot izmantotos datu ieguves instrumentus, vispirms precīzi jānorāda katra izmantotā instrumenta pilnais nosaukums latviešu valodā, tad iekavās pilnais un saīsinātais oriģinālais nosaukums, instrumenta autori, publicēšanas gads, un, ja instruments ir adaptēts, tad arī tā adaptācijas autori un gads. Piemēram: “Piedošanas varbūtības aptauja” (The Forgiveness Likelihood Scale, FLS; Rye, Loiacono, Folck, Oszewski, Heim, & Madia, 2001; adaptāciju latviešu valodā veica Pāvuliņa, 2010). Turpmāk jāsniedz informācija par to, kādu mainīgo lielumu instruments ļauj novērtēt (vēlams atspoguļot, kā oriģinālā instrumenta autori ir operacionalizējuši (definējuši) to mainīgo lielumu, kura mērīšanai instruments ticis radīts), jāsniedz vispārējs instrumenta apraksts, piemēram, testa veids, testa vienību (apgalvojumu, jautājumu, uzdevumu) skaits, skalu skaits un to īss apraksts (ja tas ir nepieciešams), instrukcija respondentiem (pētījuma dalībniekiem), testa vienību paraugs un atbilžu skalas raksturojums, iespējamo ballu vai punktu diapazons katrai skalai. Ja izmantotais instruments ir paredzēts daudzdimensionāla mainīgā mērīšanai (tajā ir vairākas skalas), jānorāda, tieši kādu skalu rādītāji tika analizēti pētījuma ietvaros. Nepublicētie mērījumu instrumenti ir jāapraksta īpaši detalizēti.

Procedūra

Šajā apakšnodaļā raksturo datu vākšanas procesu – *ko, kad, kur, kā un kādā secībā* pētnieks ir darījis, lai iegūtu nepieciešamos datus. Tiek raksturots, kādā veidā un kādos apstākļos (dažreiz ir svarīgi raksturot arī, kādā kontekstā) notika datu vākšana – vai tā notika individuāli vai grupā (frontāli), tiešā kontaktā ar respondentiem vai ar interneta starpniecību, vai kā citādi. Svarīgi norādīt, vai respondenti saņēma kādas verbālas instrukcijas pirms aptauju / testu izpildes, vai un kā tika kontrolēta viņu motivācija piedalīties pētījumā, vai testu aizpildīšana notika ar vai bez laika ierobežojuma. Ja tiek veikti vairāku mainīgo lielumu mērījumi vieniem un tiem pašiem respondentiem, tad jānorāda, kādā secībā tika aizpildīti testi / aptaujas, kuri dati tika vākti vispirms un kuri pēc tam, kāds bija laika intervāls starp mērījumiem u. tml.

Ja pētījums tika realizēts kādā institūcijā (piemēram, skolā, klīnikā, organizācijā u. c.), tad ir jāsniedz šīs institūcijas vispārīgs raksturojums, neminot tās konkrēto nosaukumu. Ir jānorāda, vai datus vāca speciāli sagatavoti speciālisti, pats students, vai viņa palīgi.

Noteikti ir jāatspoguļo, kā tika iegūta respondentu piekrišana dalībai pētījumā, kā un ar kādiem nosacījumiem dalībnieki tika iesaistīti pētījumā. Obligāti jānorāda informācija par jebkādu dalībniekiem sniegto atalgojumu par piedalīšanos pētījumā, ja tas bijis nodrošināts. Ja pētījumā piedalījās nepilngadīgas personas, jānorāda, kā vecāki vai aizbildņi tika informēti par pētījuma norisi un kā tika iegūta vecāku vai aizbildņu piekrišana bērna dalībai pētījumā. Jānorāda, kādi pasākumi tika realizēti, lai nodrošinātu iegūto datu konfidencialitāti.

Var minēt, cik anketas tika izdalītas, cik no tām ir atdotas aizpildītas, cik no tām ir atzītās par derīgām, norādot arī, kādi “derīguma” kritēriji tika izmantoti.

Ja darba ietvaros tiek adaptēts kāds mērījuma instruments, tad procedūras aprakstā jāsniedz papildu informācija par to, kā tas tika darīts.

Ja dati ievākti elektroniski, jānorāda, kādā vietnē un kādā veidā tas darīts.

Datu apstrāde un analīze

Šajā apakšnodaļā tiek raksturotas datu apstrādes metodes, kuras izmantotas pētījumā iegūto datu analīzē. Kvantitatīvā pētījumā tiek norādīts, kāda statistiskā analīze ir veikta (jāmin konkrēti secināšās statistikas metožu nosaukumi, piemēram, Pīrsona korelācija, Stjudenta *t* tests, ANOVA, hierarhiskā regresiju analīze u. c.). Jānorāda datu apstrādes programma, kura izmantota aprēķiniem (piemēram, SPSS 21.00 versija vai R 3.1.1. versija). Vairāku pētījuma

hipotēžu vai jautājumu gadījumā skaidri jāapraksta, kādas tieši metodes katra pētījuma jautājumam vai hipotēzei ir izmantotas.

Ja datu apstrādei ir izmantotas kādas īpašas, oriģinālas formulas vai aprēķini, kas nav aprakstīti lielākajā daļā statistikas mācību grāmatu, tad tās jāmin šajā apakšnodaļā.

Rezultāti

Rezultātu daļa satur datu apstrādes apkopojumu. Šajā daļā maksimāli kodolīgi un uzskatāmi jāparāda tie rezultāti, kas attiecas uz hipotēzi(-ēm) vai pētījuma jautājumu(-iem). Pētījuma rezultātu aprakstā jāsniedz iespējami pilnīgāka, taču vienlaikus arī maksimāli lakoniska informācija par iegūtajiem datiem un veikto datu analīzi. Sniegtās informācijas detalizācijas pakāpei ir jābūt tādai, lai lasītājs varētu izdarīt nepieciešamos secinājumus. Informācijai jābūt pietiekamai, lai analītiskās darbības būtu iespējams pilnībā atkārtot citā izlasē.

Rezultātu aprakstā tiek iekļauta tā informācija par aprakstošās un secinošās statistikas datiem, uz kuriem autors balsta savus secinājumus un atsaucas rezultātu interpretācijas daļā.

Sākotnējos pētījuma datus rezultātu daļā parasti neatspoguļo (ja tas ir nepieciešams un ja sākotnējo datu tabula nav pārāk apjomīga, tos var ievietot pielikumā).

Rezultātu aprakstā sākotnējos datus var iekļaut:

1) ja izlase ir bijusi ļoti maza vai ja autors ar vienu vai vairākiem piemēriem vēlas ilustrēt kādu izlasē novēroto fenomenu un

2) ja kā pētījuma metode ir izmantota gadījumu analīze (case study), bet tad visa rezultātu apraksta un interpretācijas daļa tiek strukturēta pēc atšķirīgiem principiem, kas aprakstīti literatūrā.

Rezultātu analīzes daļas tekstu parasti papildina ar tabulām un attēliem / grafikiem. Informāciju, kas tiek sniegta tabulās un attēlos, tekstā bez īpašas vajadzības nedublē, tomēr, atšķirībā no zinātniskā raksta, pētnieciskajā darbā ir pieļaujams, ka statistiskā informācija tiek attēlota tabulās un daļēji dublēta grafiskos attēlos, lai lasītājs labāk varētu pamanīt vispārīgās tendences, piemēram, konstatētās atšķirības starp pētāmo grupu mainīgā lieluma vidējām vērtībām, īpaši, ja ir daudz salīdzināmo mainīgo. Tekstā uz tabulām un attēliem atsaucas, nepārstāstot to saturu, bet analizējot to. Attēlos (grafikos) sniegtā informācija parasti ir mazāk precīza un nav tik izsmeļoša, taču uzskatāmāka nekā tabulās. Grafiki ir sevišķi piemēroti, lai attēlotu mijiedarbību starp mainīgajiem un nelineārās sakarības.

Ja rezultātu ir daudz un tie attiecas uz vairākiem pētījuma jautājumiem, tad informāciju rezultātu analīzes nodaļā vēlams strukturēt apakšnodaļās. Izlasot rezultātu aprakstu, lasītājam būtu jāgūst pilnīgs priekšstats par atbildēm uz pētījuma jautājumiem vai secinājumiem attiecībā uz pārbaudāmajām hipotēzēm, lai viņš varētu balstīt savus secinājumus uz tiem neatkarīgi no autora interpretācijas un secinājumiem.

Pētījuma rezultātu apraksts tiek strukturēts atbilstoši pētījuma jautājumiem vai hipotēzēm. Rezultāti, kas sniedz atbildi uz katru pētījuma jautājumu, tiek aprakstīti secīgi un atsevišķi, sākot no vispārīgākas informācijas (piem., aprakstošās statistikas rādītājiem) un virzoties uz specifiskām analīzēm.

Pēc tam, kad ir sniegta informācija par aprakstošās statistikas datiem, tiek raksturoti secinošās statistikas rādītāji, secīgi sniedzot atbildes uz izvirzītajiem pētījuma jautājumiem un / vai pārbaudot izvirzītās hipotēzes, sākot šo aprakstu ar informāciju, kas pamato secinošās statistikas metožu izvēli.

Rezultātu daļā nav nepieciešams sniegt statistisko rādītāju definīcijas un formulas, izņemot gadījumus, ja tiek izmantotas neparastas, specifiskas metodes, tādas, kas nav aprakstītas statistikas mācību grāmatās. Ja datu analīzē tiek izmantoti atvasināti indeksi vai citi skaitliski rādītāji, rezultātu apraksta sākumā tiek izklāstīts, kā šie rādītāji jāaprēķina (ja tas nav norādīts 4.6. nodaļā “Metode”, sadaļā “Rezultātu analīze un apstrāde”).

Iegūto rezultātu interpretācija

Šīs nodaļas galvenais mērķis ir pētījumā iegūto rezultātu izskaidrošana un izvērtēšana, tajā:

- 1) jāformulē pētījuma galvenās atziņas, kuras ir saistītas ar pētījuma jautājumu(-iem) vai hipotēzi(-ēm);
- 2) jāsniedz atbilde uz pētījuma jautājumu un / vai jāformulē secinājumi par to, vai pētījuma hipotēze ir apstiprinājusies pilnībā vai daļēji, vai nav apstiprinājusies;
- 3) jāizskaidro iegūtie rezultāti un jāiztirzā, kāda ir rezultātu saistība ar pētījuma problēmu kopumā.

Galvenās pētījuma atziņas ir jāsalīdzina ar citos pētījumos iegūtajiem rezultātiem, izvērtējot, vai tās saskan ar iepriekšējo pētījumu rezultātiem vai ne, kā arī jāatspoguļo, kā tās papildina un precizē iepriekšējo pētījumu rezultātus. Ja iegūtie rezultāti neatbilst prognozētajiem, jāskaidro tā iemesli, jāanalizē, ar ko tas varētu būt saistīts, piemēram, ar pētījuma dizaina

nepilnībām, izlases veidošanas ierobežojumiem, vai varbūt ir nepieciešamība modificēt teoriju, kura bija izvirzītās hipotēzes pamatā.

Secinājumi un priekšlikumi

Apkopojot iegūtos rezultātus, autoram jāformulē galvenie secinājumi par to, vai iegūtie rezultāti apstiprina hipotēzi(-es), kāda ir atbilde uz pētījuma jautājumu(-iem), kāds ir rezultātu iespējamais praktiskais pielietojums. Secinājumus apkopo tiem speciāli veltītajā apakšnodaļā: “Secinājumi un priekšlikumi” (šo nodaļu nenumurē).

Šajā nodaļā būtu svarīgi atspoguļot arī iegūto rezultātu un secinājumu iespējamo praktisko pielietojumu. Ir svarīgi norādīt, kā tieši pētījumā gūtās atziņas var izmantot praksē (piemēram, zinātniskās darbības praksē un / vai savas vai citu profesiju pārstāvju praksē), strādājot ar noteiktām klientu / pacientu grupām, risinot noteikta veida problēmas. Ieteikumi un priekšlikumi var būt gan vispārēji, piemēram, stratēģiski, gan ļoti konkrēti, taču abos gadījumos tiem jābūt virzītiem uz konkrētās, pētījumā iezīmētās vai konstatētās problēmas risināšanu. Šīs nodaļas beigās var būt iezīmēti iespējamie turpmāko pētījumu virzieni. Ja pētnieciskais darba ietvaros ir adaptēts vai izstrādāts kāds praktiski lietojams tests vai aptauja, to arī būtu svarīgi akcentēt šajā nodaļā, jo tas var pozitīvi ietekmēt turpmākos attiecīgās jomas pētījumus.

Secinājumiem un ieteikumiem vai priekšlikumiem jāatspoguļo tas, kas tika konstatēts pētījumā, tie nedrīkst novirzīties no pētījuma rezultātiem. Secinājumiem un priekšlikumiem ir jābūt konkrētiem un pamatotiem (piemēram, konkrēti norādot, kas, ko un kā tieši darīs, pa punktiem).

Jāizvairās no iegūto pētījuma rezultātu / atklājumu nozīmības pārvērtēšanas un nepamatotiem secinājumiem.

Izmantoto informatīvo avotu saraksts

Pētnieciskā darba pamatteksts noslēdzas ar izmantoto informatīvo avotu sarakstu. Viens no šī saraksta uzdevumiem ir nodrošināt pētnieciskā darba lasītājiem iespēju atrast visus avotus, kas ir minēti pētnieciskajā darbā. Pētnieciskā darba autoram ir rūpīgi jāpārbauda visa informācija, kas atspoguļota informatīvo avotu sarakstā, lai tas būtu precīzs un pilnīgs.

Izmantoto informatīvo avotu sarakstu noformē pēc RSU apstiprinātajiem Atsauču un darbā izmantoto avotu un literatūras saraksta noformēšanas metodiskajiem norādījumiem - <http://www.rsu.lv/images/stories/dokumenti/izmantoto-avotu-literaturas-saraksta-noformesanas-noradijumi-jan17.pdf> .

Pielikumi

Pētnieciskā darba pielikumiem ir būtiska informatīva, papildinoša un ilustratīva nozīme. Pielikumu mērķis ir nodrošināt lasītāju ar papildu informāciju, piemēram, lai pilnīgāk izprastu darbā sniegtos argumentus un iegūtos rezultātus. Tātad, ja ir nepieciešams, tad dažādus palīgmateriālus var pievienot pielikumā. Darba tekstā ir jābūt izvietotām atsaucēm uz pielikumiem un tajos izvietotajiem attēliem un tabulām.

Parasti pielikumos ietver:

- 1) pēc saskaņošanas ar darba vadītāju vēlams pievienot instrumenta (testa, aptaujas u. c.) tukšas veidlapas parauga fragmentu; ja mērījuma instruments darba ietvaros tiek adaptēts, tad pielikumos nepieciešams pievienot gan oriģinālo, gan tulkoto testa variantu un arī testa / aptaujas vienību tulkojuma variantu apkopojumu. Ja aptaujas anketa tika izveidota, kombinējot vairākas aptaujas / testus, tad pielikumā būtu vēlams pievienot gan testu / aptauju oriģinālās veidlapas (katru savā pielikumā), gan arī apvienotās aptaujas paraugu, kāds tika dots respondentiem (izņemot gadījumus, ja instrumenta autors nav atļāvis instrumentu pārpublicēt);
- 2) papildu ilustratīvas tabulas vai attēlus;
- 3) kvalitatīvās datu analīzes starptabulas;
- 4) iegūto datu paraugus (piemēram, bērnu zīmējumus);
- 5) interviju vai novērojumu protokolus u. c.

Pielikuma daļā ietilpst arī:

- 1) rakstveida RSU Ētikas komitejas lēmums par atļauju biomedicīniskam pētījumam;
- 2) rakstveida apliecinājums izmantot vai adaptēt izpētes instrumentu (ja tas ir nepieciešams);
- 3) studenta parakstīts apliecinājums, ka darbs ir paša izstrādāts un nav plagāts⁴⁴.. Studenta galvojums vienmēr ir pēdējā pielikumu lapa.

Katru pielikumu sāk ar jaunu lapu, augšējā labajā stūrī norādot tā kārtas numuru, piemēram: “1. pielikums”, “2. pielikums” utt. Raksta ar mazajiem Times New Roman 12 punktu lieluma burtiem). Pielikuma nosaukumu raksta treknrakstā (12 punktu lieluma burtiem, Times New Roman) lapas augšējā daļā, izlīdzinot pēc vertikālās centra līnijas. Ja darbā ir tikai viens pielikums,- tad pirms vārda “pielikums” numuru neliek.

Pētnieciskā darba noformējums

Teksta noformējums

Pētnieciskajam darbam jābūt noformētam valsts valodā, datorsalikumā uz A4 formāta balta papīra lapām. Tekstu vienmēr izvieto tikai vienā lapas pusē, ievērojot 1,5 intervālu starp rindām, atstājot 3 cm brīvu laukumu no kreisās malas un 2,0 cm – no pārējām malām. Darba pamattekstā lieto Times New Roman fonta 12 punktu burtus. Katra jauna rindkopa sākas ar 1,0 cm atkāpi. Rindkopas neveido ar vienu teikumu. Starp rindkopām ir jābūt tikpat lielām atstarpēm kā starp rindām. Pirms un aiz tabulām un zīmējumiem tiek atstāta viena tukša rinda. Lappuses numurē ar arābu cipariem lapas apakšējā labajā stūrī. Numerāciju sāk no titullapas, bet uz tās lappuses numuru neraksta.

Darba izklāsta daļas numurē ar arābu cipariem (1., 2., 3. utt.). Pētnieciskā darba sadaļas “Anotācija”, “Abstract”, “Satura”, “Terminu vārdnīca un saīsinājumu saraksts”, “Ievads”, “Secinājumi un priekšlikumi”, “Izmantoto informatīvo avotu saraksts” nenumurē. Apakšnodaļas numurē nodaļas ietvaros ar diviem vai trijiem arābu cipariem, piemēram, 1.1., 1.2., 2.1., 2.2. vai 1.2.1., 1.2.2., 2.2.1., 2.2.2. utt. atkarībā no apakšnodaļas pakārtotības līmeņa. Ir pieņemts numurēt pirmā, otrā un trešā līmeņa virsrakstus (piem., 1., 1.1., un 1.1.1.). Ceturtā līmeņa virsrakstu nenumurē.

Virsrakstus nepasvītro, bet raksta treknrakstā. Virsrakstus izkārt centrēti pa horizontāli vai kreisajā malā – atkarībā no virsraksta pakārtotības pakāpes: pirmā līmeņa virsrakstus (ar viena skaitļa numerāciju, piemēram, 1. nodaļa) raksta centrēti, tajā skaitā virsrakstus: “Anotācija”, “Abstract”, “Satura”, “Terminu vārdnīca un saīsinājumu saraksts”, “Ievads”, “Secinājumi un priekšlikumi”, “Izmantoto informatīvo avotu saraksts”. Otrā, trešā un ceturtā līmeņa virsrakstus raksta lapas kreisajā malā bez atkāpes.

Virsrakstos vārdus nav atļauts pārnest. Visus virsrakstus raksta treknrakstā (bold), izmantojot 12 punktu Times New Roman fontu. Virsraksta attālums no iepriekšējā un turpmākā teksta ir viena rinda. Tukšu rindu atstāj arī gadījumā, ja tūlīt aiz virsraksta seko nākamais pakārtotais virsraksts. Virsrakstos punktus liek pēc katra virsraksta numerācijas cipara, bet neliek virsraksta beigās.

Bieži vien darbā ir jāuzskaita kādi faktori. Uzskaitāmo punktu numerācijai var izmantot arābu ciparus ar punktu, arābu ciparus ar iekavu, lielos sākumburtus, burtus ar punktu vai mazos burtus ar iekavu, piemēram: 1., 2.; 1), 2); A., B. vai a), b) utt. Uzskaitāmās vienības var nošķirt

arī ar bezkārtas zīmēm (piemēram, –, ●, ■, □ utt.). Ir vēlams darba ietvaros konsekventi izmantot vienotu sistēmu, piemēram, izmantot tikai viena veida bezkārtas zīmes.

Skaitļi no 1 līdz 9 tekstā jāraksta vārdiem, izņēmums ir respondentu skaits, datu analīzes rezultāti, kas izteikti ar cipariem, u. tml. Teikumus nav ieteicams sākt ar skaitli. Ja no tā nav iespējams izvairīties, tas jāraksta vārdiem.

Autors var lietot zemsvītras piezīmes, ja tas nepieciešams, tās numurējot. Zemsvītras tekstam lieto 10 punktu lieluma burtus.

Pēc darba uzrakstīšanas jāveic tā daudzkārtēja rūpīga pārlasīšana, labojot stila, pareizrakstības un citas kļūdas.

Pētnieciskais darbs pirms nodošanas tiek iesiets cietos vākos (2 eksemplāros), uz cietā vāka lielajiem sākumburtiem ir jābūt rakstītam RĪGAS STRADIŅA UNIVERSITĀTE (vāka augšējā vidū), Kvalifikācijas/Bakalaura/Maģistra darbs (vāka vidū) un Rīga, 20XX (vāka apakšējā daļā). Tad seko titullapa.

Titullapas noformējums. Titullapu raksta Times New Roman fontā. Titullapas augšā raksta pilnu iestādes nosaukumu (Rīgas Stradiņa universitāte), kam apakšā seko fakultātes (piemēram, Sabiedrības veselības un sociālās labklājības fakultāte) un zem tā – studiju programmas nosaukums, izmantojot 12 punktu burtus. Zem tā ar 16 punktu lielajiem sākumburtiem rakstāms – KVALIFIKĀCIJAS/BAKALaura/Maģistra Darbs. Lapas augšējā trešdaļā, izlīdzinot pēc vertikālās centra līnijas, treknrakstā (bold) ar 16 punktu burtiem rakstāms darba nosaukums. Darba nosaukumam ir jābūt informatīvam un jāatspoguļo darba saturs un mērķis. Zemāk ar 12 punktu burtiem labajā pusē raksta darba autora vārdu, uzvārdu un studenta apliecības numuru, parakstu un datumu. Tieši zem tā tiek rakstīts darba vadītāja (vadītāju) un konsultanta (ja tāds ir) vārds un uzvārds, minot arī viņiem piešķirtos zinātniskos grādus, struktūrvienības nosaukumu, tad seko paraksts un datums. Lapas lejasdaļā, izlīdzinot pēc rakstlaukuma vertikālās centra līnijas, ar 12 punktu burtiem tiek rakstīts pilsētas nosaukums, kur atrodas mācību iestāde, un gads (piemēram: Rīga, 2017).

Satura rādītāju noformē atbilstoši pētnieciskā darba struktūrai, nodaļu apakšvirsrakstus izvietojot ar atkāpi attiecībā pret nodaļu virsrakstiem. Nodaļu numerācijai ir jāizmanto pakārtotas numerācijas sistēma. Kā minēts, sadaļas: “Anotācija”, “Abstract” “Ievads”, “Terminu vārdnīca un saīsinājumu saraksts”, “Secinājumi un priekšlikumi”, “Izmantoto informatīvo avotu saraksts” nenumurē. Katru pielikumu numurē atsevišķi.

Satura rādītājā atstarpe starp rindām ir 1 intervāls (single), visu tekstu raksta ar Times New Roman 12 punktu lieluma burtiem. Satura rādītājā nodaļu nosaukumus neraksta treknrakstā, izņemot vārdu “Saturš”. Satura rādītājs vienmēr seko uzreiz aiz pateicību lapas.

Atsauces uz literatūras avotiem tekstā un literatūras avotu noformējums

Jebkurā zinātniskajā publikācijā, tajā skaitā pētnieciskajā darbā, ir svarīgi lietot korektas atsauces uz izmantotajiem informācijas avotiem un atbilstoši tos noformēt gan tekstā, gan izmantoto informatīvo avotu sarakstā. Tekstā atsauces drīkst minēt tikai uz tiem informācijas avotiem, kuru darbus students pats ir lasījis, un informatīvo avotu sarakstā drīkst atspoguļot tikai tos informācijas avotus, uz kuriem ir vismaz viena atsauce pētnieciskā darba tekstā. Izņēmuma gadījumos, piemēram, ja pirmavots nav pieejams, var izmantot pastarpinātas atsauces. Literatūras sarakstā šādā gadījumā ir jāmin abu šo autoru publikācijas.

Atsauces un darbā izmantoto avotu un literatūras saraksts jānoformē pēc RSU apstiprinātajiem Atsauču un darbā izmantoto avotu un literatūras saraksta noformēšanas metodiskajiem norādījumiem - <http://www.rsu.lv/images/stories/dokumenti/izmantoto-avotu-literaturas-saraksta-noformesanas-noradijumi-jan17.pdf> .

Attēlu un tabulu noformējums

Gan teorētiskajā, gan empīriskajā daļā teksts var būt papildināts ar tabulām un attēliem. Tabulas un attēli atvieglo informācijas uztveri, tomēr pārāk daudz tabulu var teksta uztveri apgrūtināt, tāpēc rūpīgi jāapsver, kuru informāciju atspoguļot tabulās, bet kuru tekstā vai attēlos. Uz jebkuru attēlu vai tabulu, kas ir iekļauta pētnieciskajā darbā, jābūt atsaucēi tekstā. Attēliem un tabulām jāseko pēc atsauces tekstā, nevis pirms tās. Tekstā atsauces uz tabulu vai attēlu raksta iekavās, uzrādot attiecīgās tabulas vai attēla numuru un saīsināti vārdu “tabula”, “attēls”, piemēram: (sk. 1. tab.) vai (sk. 3. att.).

Tabulu noformējums.

Tabulās ir iespējams koncentrētā veidā iekļaut daudz informācijas, tāpēc tās ir labs palīglīdzeklis sarežģītas informācijas un rezultātu analīžu aprakstam. Tabulās ievieto jau apstrādātus datus, reti – sākotnējos. Parasti tabulās tiek iekļauta tāda informācija, kuru būtu pārāk sarežģīti aprakstīt tekstā (īpaši tas attiecas uz tabulām, kurās tiek atspoguļoti statistiskās analīzes rezultāti). Tomēr nodaļu tekstā nav jāievieto lielas, sarežģītas struktūras tabulas. Tās nepieciešamības gadījumā var ievietot pielikumā. Datus, kas nav tieši saistīti ar pētījuma

jautājumu(-iem), hipotēzi(-ēm) un secinājumiem, kā arī ļoti detalizētu un sarežģītu informāciju labāk iekļaut pielikumos.

Informācijai tabulās nevajadzētu pilnībā dublēt informāciju, kas sniegta tekstā. Tekstā uz tabulām atsaucas, nepārstāstot to saturu, bet tikai analizē, piemēram, var norādīt uz atsevišķiem skaitļiem tabulā, konstatētām atšķirībām vai sakarībām utt. Pareizi konstruēta tabula ir saprotama, arī nelasot nodaļas tekstu, proti, tabulas nosaukums, kolonnu un rindu nosaukumi un piezīmes zem tabulas iekļauj visu nepieciešamo informāciju, lai lasītājam tabula būtu saprotama, nemeklējot papildu paskaidrojumu tekstā.

Katrai pētnieciskajā darbā ievietotajai tabulai (arī pielikumos) ir jābūt numurētai un ar virsrakstu. Tabulu nosaukumiem (virsrakstiem) ir jābūt informatīviem un atbilstošiem tabulas saturam, nosaukumiem ir jānodod atbildes uz jautājumiem: kas? kur? kad? kādās mērvienībās? Katrai tabulai tās nosaukums jāformulē tā, lai to varētu saprast ārpus darba konteksta (t. i., tabulās, kurās tiek atspoguļoti statistiskās analīzes rezultāti, nosaukumā jāietver neatkarīgā mainīgā, atkarīgā mainīgā nosaukums un jānorāda, kādi statistiskie rādītāji tabulā atspoguļoti; ja tabulā ir apkopotas kāda autora atziņas u. c., tās nosaukumā ir precīzi jānorāda, kas tieši ir atspoguļots tabulā).

Tabulas numuru un nosaukumu raksta virs tabulas vienā rindā (sk. piemērus turpmāk), izlīdzinot pret lapas kreiso malu. Nosaukuma beigās punktu neliek. Tabulu virsrakstu raksta treknrakstā (bold), izmantojot 11 punktu lieluma Times New Roman fontu. Tabulas numuru raksta slīprakstā, piemēram, “1. tabula.”.

Tabulas veido kompakti, ar vienu atstarpi starp rindām. Ja iespējams, tabulas vēlams veidot portretorientācijā, lai lasītājam nav jāgroza lapa. Tabula kopā ar virsrakstu un piezīmēm nedrīkst pārsniegt vienas lappuses apjomu – tabulā ietver tik kolonnu, cik tas iespējams lappuses platumā, ievērojot kreisās un labās malas atstarpi, bet, ja tabula ir platāka, jāveido tabulas turpinājums nākamajā lapā. Ja nepieciešama lielāka tabula, tad var izmantot cita formāta lapu un to ievietot īpaši sagatavotā kabatiņā vai arī sadalīt tabulu vairākās daļās. Ja no tabulas dalīšanas nav iespējams izvairīties un tabula ir izvietota divās un vairāk lappusēs, tad katrā lappusē norāda tabulas numuru un tekstu, piemēram, “3. tabulas turpinājums”, neatkārtojot tabulas nosaukumu, bet katrā nākamajā lappusē jāatkārto kolonnu un / vai rindu nosaukumi.

Jāievēro vairāki tabulu veidošanas nosacījumi:

- 1) tabulām lieto visam pētnieciskajam darbam kopēju numerāciju, bet katram pielikumam ir sava numerācija;

2) tabulās lieto 11 punktu burtus un 1 atstarpi starp rindām, informācija tiek izvietota vertikāli; piezīmēm zem tabulas lieto 10 punktu burtus;

3) tabulās tiek atzīmētas tikai horizontālās līnijas, lai nodalītu tabulas sākumu, beigas, kolonnu virsrakstus (t. s. tabulas galviņu), vai atsevišķas horizontālās sekcijas, ja tabulai tādas ir vairākas; atsevišķos gadījumos, kad vienā tabulā ir apvienotas vairākas (piemēram, aprakstošas statistikas rādītāju tabula un korelācijas rādītāju tabula), tad šīs tabulas daļas var tikt atdalītas ar vertikālo līniju;

4) kolonnām un rindām veido skaidrus un saprotamus virsrakstus: mainīgo nosaukumus vai statistisko rādītāju saīsinātos simbolus (vēlams ievērot vienotu stilu – vai nu visās tabulās rakstīt statistisko rādītāju saīsinātos nosaukumus, vai simbolus. Vēlams statistisko rādītāju apzīmēšanai lietot APA standartā norādītos simbolus;

5) kolonnu un rindu virsrakstus var rakstīt arī slīprakstā (bet ne treknrakstā) un visā darbā vienoti. Nedrīkst iekrāsot (ietonēt) kolonnas vai rindas;

6) kolonnu virsraksti tiek centrēti, bet rindu virsraksti – līdzināti pret kreiso tabulas malu;

7) tabulā ievietojamiem skaitļiem zīmju skaitam aiz komata jāatbilst mērījumu precizitātei (parasti skaitļi tabulās tiek norādīti ar divām zīmēm aiz komata, izņemot gadījumus, kad tiek lietoti veseli skaitļi, tomēr dažreiz ir vērts atstāt arī trīs zīmes aiz komata, piemēram, mērījuma kļūdas vai statistiskā nozīmīguma rādītājiem). Viena tipa mērījumiem jābūt ar vienādu precizitātes pakāpi (ar vienādu zīmju skaitu aiz komata). Atšķirībā no angļu valodas, latviešu valodā decimāldaļskaitļos vienmēr lieto komatu un pirms komata (ja šis skaitlis < 1) raksta nulli (piemēram, $r = 0,47$, $p < 0,001$);

8) tabulā nedrīkst atstāt tukšas ne kolonnu vai rindu nosaukuma šūnas, ne datu šūnas, izņemums ir korelāciju matricu simetriskās šūnas attiecībā pret diagonāli (piemēram, sk. 8. tab.). Ja kādā tabulas šūniņā datu trūkst (tajā nav informācijas), raksta divas defīses “--” vai “nav datu”;

9) nepieciešamos paskaidrojumus var sniegt tūlīt aiz tabulas virsraksta vai arī zem tabulas (vēlams, visā darbā vienoti). Tabulas apakšā parasti vispirms tiek sniegta informācija par visu tabulu kopumā, pēc tam informācija par atsevišķām tabulas daļām, visbeidzot – statistisko rādītāju apzīmējumu skaidrojums un statistiskās nozīmības līmeņu apzīmējumu atšifrējums.

1. tabula. Personības iezīmju dimensiju aprakstošās statistikas rādītāji

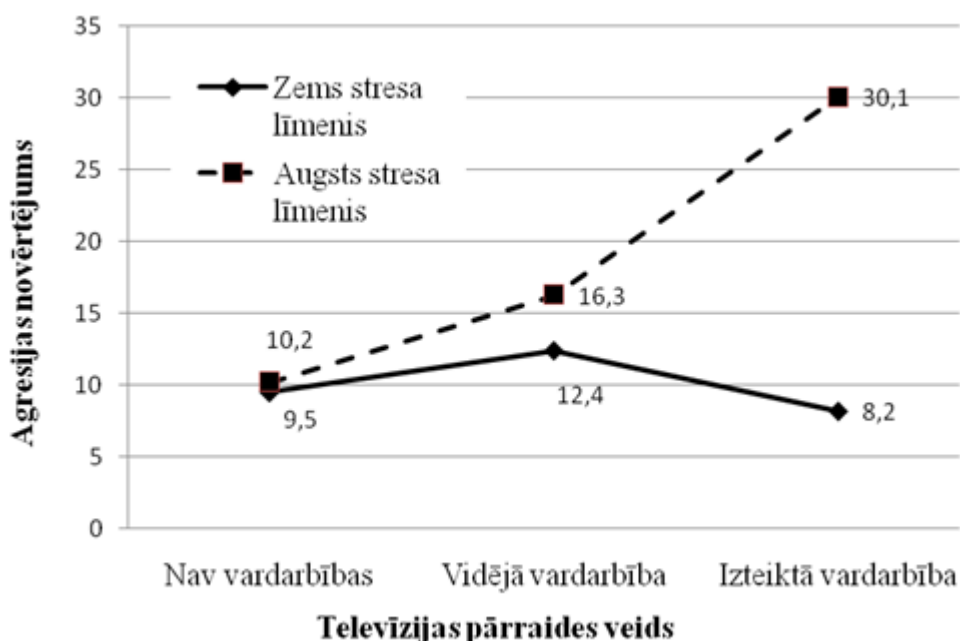
<i>Personības dimensijas</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>Mnd</i>	<i>Min</i>	<i>Max</i>	<i>A</i>	<i>E</i>
Neirotisms	30,36	8,42	30,00	10,00	50,00	-0,06	-0,51
Ekstraversija	34,31	7,88	34,40	11,11	50,00	-0,30	-0,40
Apzinīgums	33,75	7,21	34,40	13,33	50,00	-0,36	-0,21
Labvēlīgums	36,47	6,40	37,50	12,50	50,00	-0,40	0,03
Atvērtība pieredzei	37,55	6,48	38,00	16,00	50,00	-0,39	-0,16

Piezīme. N = 553.

Attēlu noformējums.

Visas ilustrācijas (fotogrāfijas, shēmas, grafiki, diagrammas, skices), kas ievietotas pētnieciskajā darbā, sauc par attēliem. Tos numurē ar arābu cipariem, izmantojot vienotu numerāciju visa pētnieciskā darba pamatteksta ietvaros, bet pielikumos attēlus numurē katra pielikuma ietvaros. Attēla nosaukumu vienmēr raksta zem attēla. Attēlu numurus raksta slīprakstā (*italic*), bet nosaukumus – taisniem burtiem treknrakstā (**bold**), izlīdzinot pret kreiso malu (izmanto Times New Roman fonta 11 punktu burtus). Nosaukuma beigās punktu parasti neliek. Ja attēlam vajadzīgi kādi paskaidrojumi, tos raksta zem nosaukuma. Vārdu “attēls” raksta pilnu, piemēram, 3. attēls. Tekstā, atsaucoties uz attēlu, raksta “(sk. 3. att.)”.

Attēlā nosaukumam, paskaidrojumiem un piezīmēm jāsniedz pietiekami daudz informācijas, lai attēls būtu saprotams, nelasot paskaidrojumus nodaļas tekstā. Tekstā var sniegt papildu informāciju attēlā redzamajai, piemēram, norādīt statistiskās nozīmības līmeņus, kas bieži netiek attēloti grafikos, vai statistisko kritēriju vērtības. Tomēr arī attēlus var papildināt ar informāciju par statistisko nozīmību, piemēram, lietojot saīsinājumu ns, kas norāda, ka starp grupām nav statistiski nozīmīgu sakarību, vai ietverot varbūtību, piemēram, $p < 0,05$, kas norādīs, ka šāda atšķirība tika konstatēta. Attēlu paskaidrojošajam tekstam jābūt pēc iespējas īsam, bet informatīvam, jāpaskaidro visi apzīmējumi un saīsinājumi.

1. attēls. Agresijas rādītāji pirmsskolas vecuma bērnu izlasē ($N = 120$) atkarībā no stressa līmeņa un vardarbības izteiktības televīzijas pārraidē (pielāgots no Nicol & Pexman, 2007, Figure 3.18, p. 56)

Pētnieciskajā darbā iekļaujamiem grafikiem jābūt melnbaltiem, ne krāsainiem (krāsainie attēli, tajā skaitā grafiki, ir pieļaujami pielikumos un tikai atsevišķos gadījumos pētnieciskā darba pamattekstā). Grafikus veido vienotā vizuālā stilā. Ja ir vairāki grafiki, tad noteikta mainīgā atspoguļošanai vēlams lietot vienu un to pašu krāsojumu. Grafika vizuālajai informācijai jābūt maksimāli vienkāršai, bez liekām detaļām. Līknēm un tonējumam jābūt viegli atšķiramam. Grafika iekšpusē burtu un skaitļu lielums nedrīkst variēt, tam jābūt vienādam, ne mazākam par 10 punktiem (vēlams, lai tas būtu 11 punkti). Ap attēlu nevajag veidot melnu kontūru. Ja ir iespējams, vēlams izvairīties no tonējuma grafika iekšpusē (tas neattiecas uz stabiņu tonējumu). Leģendu vēlams izvietot diagrammas labajā pusē vai zem tās.

Iesniegšana

Kvalifikācijas/Bakalaura/Maģistra darbs ar autora un darba vadītāja parakstiem uz titullapas jāiesniedz divos eksemplāros un digitālā versijā vismaz divas nedēļas pirms paredzētās bakalaura darba aizstāvēšanas. Darba vadītājs ar parakstu apliecina darba formas atbilstību nolikumam. Darba vadītājs var darbu neparakstīt. Tādā gadījumā darba recenzēšanai Dekānu padome apstiprina studiju programmas vai katedras vadītāja ieteikto papildus recenzentu

Pētnieciskajā darbā iekļaujamiem grafikiem jābūt melnbaltiem, ne krāsainiem (krāsainie attēli,

tajā skaitā grafiki, ir pieļaujami pielikumos un tikai atsevišķos gadījumos pētnieciskā darba pamattekstā). Grafikus veido vienotā vizuālā stilā. Ja ir vairāki grafiki, tad noteikta mainīgā atspoguļošanai vēlams lietot vienu un to pašu krāsojumu. Grafika vizuālajai informācijai jābūt maksimāli vienkāršai, bez liekām detaļām. Līknēm un tonējumam jābūt viegli atšķiramam. Grafika iekšpusē burtu un skaitļu lielums nedrīkst variēt, tam jābūt vienādam, ne mazākam par 10 punktiem (vēlams, lai tas būtu 11 punkti). Ap attēlu nevajag veidot melnu kontūru. Ja ir iespējams, vēlams izvairīties no tonējuma grafika iekšpusē (tas neattiecas uz stabiņu tonējumu). Leģendu vēlams izvietot diagrammas labajā pusē vai zem tās.

Pētnieciskā darba prezentācijas saturs un struktūra

Noslēguma darba vērtējumu ietekmē šādi aspekti:

1) darba kvalitāte, tajā skaitā tēmas aktualitāte, iepriekšējos pētījumos gūto atziņu integrācija un analīze, metodoloģiskie un ētiskie aspekti;

2) darba autora ziņojums, kas sastāv no prasmes koncentrēti un argumentēti iepazīstināt ar veikto pētījumu, formulēt secinājumus, praktisko pielietojamību, rekomendācijas, un idejas turpmākiem pētījumiem;

3) atbildes uz recenzenta un komisijas jautājumiem un prasme diskutēt.

Pētnieciskā darba aizstāvēšanai kopumā atvēlētas 30 minūtes. Autoram tiek dotas 15 minūtes laika ziņojumam par pētniecisko darbu. Ziņojumu papildina datorprezentācija, kas ļauj strukturēt, vizualizēt, ilustrēt un dažādot stāstījumu.

Ziņojuma daļa, kurā klausītājus iepazīstina ar pētījumu, ietver:

1) īsu tēmas aktualitātes pamatojumu;

2) īsu literatūras apskata (teorētiskās daļas) pārskatu, iekļaujot lietoto jēdzienu skaidrojumu (ja tie nav vispārzināmi), izmantoto teoriju un iepriekšējos pētījumos iegūto atziņu, kas saistītas ar autora veikto pētījumu, pārskatu;

3) pētījuma mērķi, hipotēzi(-es) un / vai pētījuma jautājumu(-s);

4) informāciju par pētījuma metodi (dalībniekiem, instrumentiem, procedūru);

5) rezultātu pārskatu, kas strukturēts atbilstoši pētījuma uzdevumiem, hipotēzei un jautājumiem;

6) galvenos secinājumus, uzsverot arī pētījuma ierobežojumus, praktiskās izmantošanas aspektus un ieteikumus.

Plānojot laiku, ieteicams, ka 1.–4. punkta prezentācija iekļaujas piecās–septiņās minūtēs, lai nepietrūktu laika 5. un 6. punktā minētās informācijas izklāstam. Pirms publiskās uzstāšanās vēlams to izmēģināt mierīgos apstākļos ar laika kontroli un izsvērt, kāda informācija ir būtiskākā, kuri rezultāti un secinājumi ir vērtīgākie, bet kurus var vien pieminēt, taču neizvērst.

Veidojot prezentāciju, jāņem vērā, ka tā ir tikai palīgmateriāls, kurā parādās stāstījuma galvenās idejas, pieturas punkti, tāpēc nevajag slaidu pieblīvēt ar informāciju, un ieteicams izmantot 7×7 principu, t. i., – ne vairāk kā 7 rindas vienā slaidā un ne vairāk kā 7 vārdi katrā rindā. PowerPoint ir visbiežāk sastopamais prezentācijas formāts, taču pētnieciskā darba prezentācijā var izmantot arī, piemēram, prezi.com vai video materiāla formātu.

Visbiežāk sastopamās kļūdas noslēguma darbu prezentācijās ir:

1. Neatbilstošs slaidu daudzums. Vispārpieņemtā formula paredz, ka slaidu skaits ir vienāds ar prezentācijai atvēlēto minūšu skaitu.

2. Informācijas lasīšana no slaida. Lai no tā izvairītos, nepieciešams sagatavot runu, kur iekļauta pie katra slaida prezentējamā informācija.

3. Acu kontakta neveidošana ar auditoriju. Ieteikums – stāstiet savu prezentāciju kādam, kurš izrāda labvēlību (māj ar galvu, demonstrē labvēlīgu mīmiku, veic pierakstus). Ja neizdodas atrast šādu personu, raidiet skatienu uz priekšpēdējo skatītāju rindu, bet nekādā gadījumā ne grīdā vai papīra lapā, ko turat rokās.

4. Nedalītu apjomīgu tabulu iekļaušana slaidos. Labāks risinājums ir tabulas izdruka, ko varat izplatīt auditorijai pirms prezentācijas.

5. Pārāk radoši, krāsaini foni traucē uztvert informāciju. Vislabākais fons ir balts, vislabākā fontu krāsa – melna, tumši zila. Prezentējot pētniecisko darbu, izvēlieties sagatavi ar augstskolas logo un krāsām, bet savu individuālo stilu piešķiriet ar attēliem, video utt.

7. Tehniskie jautājumi. Ja prezentācijā paredzēts atskaņot mūziku, rādīt video vai pieslēgties internetam, jāpārlicinās, vai dators ir aprīkots ar skandām, vai tajā ir jūsu video atbilstoša programma un vai nav nepieciešama kāda īpaša parole, lai jūs piekļūtu internetam.

Autora prezentācijai seko komisijas locekļu jautājumi, uz kuriem darba autors sniedz atbildes uzreiz pēc to uzdošanas. Lai sagatavotos šai darba aizstāvēšanas daļai, ieteicams apkopot jautājumus, kas jau tika uzdoti par šo darbu (piemēram – priekšizstāvēšanā, lekcijās un nodarbībās, diskusijās ar darba vadītāju, konsultantu, citām personām).

Tad seko recenzenta uzstāšanās vai recenzenta sagatavotās recenzijas nolasīšana. Recenzenta uzdevums ir novērtēt darba formālo un saturisko atbilstību prasībām, piemēram, loģiskumu, domas skaidrību, autora spēju ne vien apkopot, bet arī analizēt un integrēt informāciju, darba noformējumu u. tml. Recenzents uzdod jautājumus, kuri darba autoram ir pieejami 48 stundas pirms aizstāvēšanās. Recenzenta vērtējums tiek iesniegts slēgtā aploksnē 10 ballu sistēmā.

Turpinājumā seko darba autora atbildes uz recenzenta jautājumiem, kas ir iepriekš sagatavotas un iekļautas darba prezentācijā.

Tad seko darba vadītāja runa vai sagatavotās atsauksmes nolasīšana, kuras laikā parasti tiek novērtēta izvēlētais tēmas aktualitāte, studenta attieksme pret darbu, darba vadītāja un studenta sadarbība un iesniegtā darba kvalitāte, kā arī darba atbilstība darba izstrādes prasībām. Ja darba vadītājs nepiedalās sēdē, rakstisko atsauksmi nolasa komisijas sekretārs.

Aizstāvēšanas procedūras noslēgumā darba autors galavārdā pasakās darba vadītājam, recenzentam un visiem klātesošajiem par uzmanību, izsaka citas pateicības.

Darbu vērtēšana notiek slēgtā komisijas sēdē pēc visu sēdē paredzēto darbu noklausīšanās. Pētnieciskajā darbā iekļaujamiem grafikiem jābūt melnbaltiem, ne krāsainiem (krāsainie attēli, tajā skaitā grafiki, ir pieļaujami pielikumos un tikai atsevišķos gadījumos pētnieciskā darba pamattekstā). Grafikus veido vienotā vizuālā stilā. Ja ir vairāki grafiki, tad noteikta mainīgā atspoguļošanai vēlams lietot vienu un to pašu krāsojumu. Grafika vizuālajai informācijai jābūt maksimāli vienkāršai, bez liekām detaļām. Līknēm un tonējumam jābūt viegli atšķiramam. Grafika iekšpusē burtu un skaitļu lielums nedrīkst variēt, tam jābūt vienādam, ne mazākam par 10 punktiem (vēlams, lai tas būtu 11 punkti). Ap attēlu nevajag veidot melnu kontūru. Ja ir iespējams, vēlams izvairīties no tonējuma grafika iekšpusē (tas neattiecas uz stabiņu tonējumu). Leģendu vēlams izvietot diagrammas labajā pusē vai zem tās.

Pielikumi

1.pielikums

Kvalifikācijas/Bakalaura/Maģistra darba tēmas pieteikuma veidlapa

Rīgas Stradiņa universitātes
Sabiedrības veselības un sociālās labklājības fakultātes
1.līmeņa/Bakalaura/Maģistra studiju programmas

vadītājam _____
(vārds, uzvārds)

Rīgas Stradiņa universitātes
Sabiedrības veselības un sociālās labklājības fakultātes
____.studiju gada
1.līmeņa/Bakalaura/Maģistra studiju programmas

Studenta(-es) _____
(vārds, uzvārds)

Studenta apliecības Nr. _____

Iesniegums

Lūdzu apstiprināt kvalifikācijas/bakalaura/maģistra darba tēmu
“ _____ ” un darba vadītāju _____.

_____/_____/_____
(paraksts un datums)

SASKAŅOTS:

Pētnieciskā darba vadītājs: _____
(zinātniskais grāds, amats, vārds uzvārds)

_____/_____/_____
(darba vadītāja paraksts un datums)

Kvalifikācijas/Bakalaura/Maģistra darba titullapas paraugs

RĪGAS STRADIŅA UNIVERSITĀTE

Sabiedrības veselības un sociālās labklājības fakultāte

Studiju programma.....

KVALIFIKĀCIJAS/BAKALAURA/MAGISTRA DARBS

Darba nosaukums

(fonta lielums – 16 punkti, treknraksts)

Darba autors:

Vārds, Uzvārds

Studenta apliecības Nr.

/paraksts/

201__ . gada _____

Darba zinātniskais vadītājs:

Vārds, Uzvārds

(zinātniskais grāds, amats)

fakultāte

/paraksts/

20__ . gada _____.

Rīga, 2017

Kvalifikācijas/Bakalaura/Maģistra darba satura rādītāja noformējuma paraugs

Saturs

Anotācija (*netiek numurēts*)

Abstract (*netiek numurēts*)

Terminu vārdnīca un saīsinājumu saraksts (*netiek numurēts*)

Ievads (*netiek numurēts*) ...

1. Pirmās nodaļas nosaukums ...

1.1. Pirmās apakšnodaļas nosaukums (*nodaļu nosaukumi izriet no pētāmā temata; katrā nodaļā var veidot vairākās apakšnodaļas*)

1.1.1.

1.1.2.

2. Otrās nodaļas nosaukums (*katrai nodaļai var būt vairākās apakšnodaļas*)

3. Trešās nodaļas nosaukums (*vēlams, lai katrai nodaļai būtu vienāds apakšnodaļu skaits, bet tas nav obligāti*) ...

4. Metode

4.1. Pētījuma dalībnieki

4.2. Instrumenti un mērījumi ...

4.3. Procedūra ...

4.4. Datu apstrāde un analīze ...

5. Rezultāti (*šajā nodaļā nepieciešamības gadījumā var veidot atsevišķas apakšnodaļas*)

6. Iegūto rezultātu interpretācija ...

Secinājumi un priekšlikumi (*netiek numurēts*) ...

Izmantoto informatīvo avotu saraksts (*netiek numurēts*) ...

Pateicība (*netiek numurēts*) ...

Pielikumi (*tajos ietilpst arī maģistranta parakstīts apliecinājums, ka darbs ir paša izstrādāts un nav plaģiāts un rakstveida RSU Ētikas komitejas lēmums par atļauju pētījumam*) ...

1. pielikums. (*konkrētā pielikuma nosaukums*)

Studenta galvojuma lapas paraugs

Galvojums

Ar parakstu es apliecinu, ka kvalifikācijas/bakalaura/maģistra darbs ir izstrādāts patstāvīgi, par izmantotajiem informācijas avotiem, materiāliem un datiem ir dotas atsauces. Šis darbs nekādā veidā nav ticis iesniegts nevienai citai komisijai un nekad nav publicēts.

_____/_____/_____
(studējošā paraksts) (vārds, uzvārds)

201__ . gada.....